

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 438-8740
Тел. з Нью Йорку:
BArclay 7-4125
УНСоюз: BArclay 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 132 ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 20-го ЛИПНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 20, 1966 No. 132 VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Віторок, 19 липня 1966

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ЛИНДОН Б. ДЖАНСОН підписав у понеділок 18 липня ц. р. прийнятий Конгресом законопроект про підвищення на 3,2 процента платень федеральних службовців, кількість яких становляють на 1 800 000 осіб. Підписуючи цей законопроект, Президент висловив своє задоволення з цієї підписки, але поставився критично до затвердження Конгресом одночасної підвищення платень військового персоналу, що мала б обов'язувати ззад від 1 липня 1966 року. Пропонуючи підвищення платень, уряд президента Джансона вимагав, щоб підвищення платень і для федеральних службовців і для військовиків обов'язувала зойно від 1 січня 1967 року.

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ГЮБЕРТ Г. ГОМФРІ, виступаючи на конференції Крайової Асоціації Округ в Нью Орліансі, заявив, що якщо йому прийшлося жити в умови міських гетто, із їх брудом і пурани, то й він сам почав би революту проти такого стану. Гомфрі попередив, що якщо не буде започаткована акція дешевих чиншів для вбогих й очищення міст від румовищ, то в кожному з американських міст можуть виникнути заворушення, з насиллям і грабунками.

ПІСЛЯ ПОКЛІКАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ ДО ПІНЬАГО негритянські заворушення в цьому місті припинилися. Це дало можливість відкликати 1 236 воїків. Частина із покликаної гвардії перебуває в касарнях, решта патрулює далі по вулицях негритянського гетто. Відкрито також уже деякі крамничі в цій ділянці.

ДЖЕК ГУД ВОН, ДИРЕКТОР АМЕРИКАНСЬКОГО "ПІС КОРПУС" (Корпусу Миру) передав президентові Джансону звіт про виконання діяльності цієї організації. Названий Корпус має тепер 14 800 добровільців у службі й охоплює у своїх рядах до липня 1967 року ще дальших 1 200 осіб. Протягом найближчого року "Корпусу Миру" планує збудувати 1 000 двокомнатних шкіль в різних країнах світу і вишколити для своєї діяльності 500 добровільців із закордону.

В СЕНАТІ ЗДА ПОЧАЛИСЯ ДЕБАТИ над запропонованою урядом програмою допомоги для закордону у висоті 3 400 000 000 доларів. Деякі з сенаторів домагаються видатного зменшення цієї допомоги, ще інші хочуть обмежити права Президента в її ухваленні.

У ПРОВІНЦІ КВЕБЕК В КАНАДІ триває ще від п'ятидні минулого тижня страйк шпитальних працівників (медсестер, помічників та інших). Бере участь в тому страйку 32 500 осіб із 140 установ названої провінції.

КІЛЬКІСТЬ СМЕРТНИХ ВИПАДКІВ В МІСТІ НЬО ЙОРКУ зростає в останніми тижнями внаслідок догрозивають спеки й посухи. Заявляють кількість смертей в часі від 2 до 15 липня виносила 3 175 осіб. Цього року в цьому ж часі було 4 299 смертних випадків, на 1 124 понад передбачувану кількість. Більшість між померлими — люди похилого віку, понад 65 років.

У СВІТІ

МІЖНАРОДНИЙ ТРИБУНАЛ СПРАВЕДЛИВОСТІ, ЗВАНИЙ СВІТОВИМ СУДОМ, ВІДКІНУВ СКАРГУ Етіопії і Лібєрії проти Південно-африканського Союзу: ті дві чорні африканські держави твердили, що політика "відокремлення", насправді расової сегрегації у Південно-африканському Союзі, шкідить тамашньому чорному автотокному населенню. Міжнародний Трибунал став на формальному становищі, не розглядаючи меритуму справи, що Етіопія і Лібєрія не є настільки заторкнені відносинами в Південно-африканському Союзі, щоб могли зголошувати таку скаргу. Голоси були поділені 7:7, але голова Трибуналу сер Персі Спенсер з Австралії перекинув рішення на 8:7. Цей пресуд спричинив велике невдоволення серед африканських членів ООН. Міжнародний Трибунал є незалежною агенцією Об'єднаних Націй. Справа тяглася перед Міжнародним Трибуналом від 1960 року і переслудано щодо неї свідків впродовж 300 годин.

СОВЕТСЬКА СОЮЗ І НОГО САТЕЛІТИ ДІСТАЛИ ПЕРЕСТОРГУ від Америки, щоб вони не вислали до В'єтнаму своїх "добровільців", бо це "мало б дуже поважні наслідки". Державний секретар Дін Ракс заявив в пресовому інтерв'ю що "добровільці" з європейських комуністичних держав у В'єтнамі означали б активне zaangażування у тамашній війні інших країн — Дін Ракс не висказав своєї пересторози але можна здогадатись що це було б початком третього світової війни.

ГРУПА СОВЕТСЬКИХ МІСТЦІВ ЗАПЕЛЮВАЛА до американських містців щоб вони заявили проти американської політики у В'єтнамі. Між отими советськими містцями є примабалерина Галіна Улянова й композитор Арам Хачатурян. Вони діяли напевне так само під диктандо советського уряду як недавно поет Євгеній Ствущенко, який у цій справі заперечував до американського письменника Джана Стейнбека: Стейнбек дав добру відправу Ствущенкові, підтримавши американську акцію у В'єтнамі.

18 ЛИПНЯ Ц. Р. МИНУЛО 30 РОКІВ ВІД ПОЧАТКУ ІСПАНСЬКОГО ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ, яка в три роки згодом закінчилась перемогою генерала Франсіска Франка, що від того часу є головою і фактичним диктатором іспанської держави. Тому, що Франсіско Франко має 74 роки і що в Іспанії виростає в міжчасі нова генерація з новими поступовими ідеями — справа наслідства та взагалі майбутнього державного устрою стала там гостро актуальна. Сам Франко зберігає про це мовчанку.

ПОЛЬСЬКИЙ АРХІЄПІСКОП БОЛЕСЛАВ КОМІЦЕК У ВРОЦЛАВІ ЗАБОРОНИВ своїм вірним із проповіді брати участь у церемонії закладення наріжного каменя під будову пам'ятника у честь Папи Івана ХХІІІ, у рамках офіційного святкування 1000-річчя християнства в Польщі. Архієпископ Коміцек ствердив, що комуністичний уряд відмовив всім проханням на будову нових костелів, з яких один мав бути присвячений Папі Іванові ХХІІІ, та що згадану церемонію придумав без будь-якого порозуміння і співпраці з церковними чинниками.

КОЛ. ГРЕЦЬКИЙ ПРЕМСР ГЕОРГ ПАПАНДРЕУ ПЕРЕВОДИТЬ з нагоди роковин відсунення його від влади пропаганди кампанію по всьому краю проти теперішнього уряду Стефаноса Стефанопулоса. У реакції цей останній оприлюднив документи з доказами, що син Папандреу, колишній міністер в уряді свого батька і головна фігура в затяжній кризі уряду перед роком, професор економіки Андреас Папандреу був колись членом комуністичної партії і тепер пов'язаний з грецькою лицівцею,

„ДЖЕМІНІ 10" ЗЛУЧИВСЯ З „АДЖЕНОЮ" ТА СЛІЛЬНО ПІДНІСЯ НА НАЙБІЛЬШУ ДОСІ ВИСОТУ

Випуск обидвох ракет відбувся найсправніше в дотеперішній історії. В плані є злука ще з попередньою „Адженою" та поворот на Землю в четвер.

Кейп Кеннеді. — Астронавти успішно кружляють у орбіті астронавти в „Джеміні" виконують цілий ряд інших дослідів, включно із новою „мандрівкою" в порожнечі космосу, фільмуванням тощо. В дотеперішніх планах було тільки одне відхилення, бо компіотер в „Джеміні" не міг сам з певністю і точністю обрахувати швидкість і висоту погоні за „Адженою", як це було пляноване, і ці обрахунки робили та пересілали астронавтам більший компіотери на Землі.

Також виявилось, що мотори для маневрування кабіною „Джеміні" зуживають більше пального, ніж передбачувало, і це могло б бути причиною, що деякі із плянованих експериментів будуть відкликати. „Джеміні 10" кружлятиме в орбіті Землі в злучі із „Адженою" аж до часу, як відповідно наблизиться до тієї „Аджени", яка була випущена в березні ц.р. Тоді він відлучиться від своєї „Аджени" та почне маневрування для злуки із давнішою „Адженою", перефльши раніше цілий ряд дослідів над нею, щоб встановити евантуальні впливи на її поверхні під час довгого кружляння в орбіті. Поворот „Джеміні 10" на Землю передбачений на четвер, 21-го липня, пополуноді на Атлантику у віддалі 4-х 350 миль від бази в Кейп Кеннеді. Ввесь світ з найбільшою увагою слідкує за цими новими досягненнями Америки в космосі, що будуть рішальні для дальшого його опанування, зокрема для висаду людини на інших планетах.

ЧЕРГИ І ТІСНОТА

Значну частину свого життя людина проводить у дорозі, — пише кореспондент „Радянської України" (число з 26 червня) — Але як? Транспорту в Україні — одна з найголовніших проблем. На зупинках — величезні черги, а в машинах — тіснота. А шляхи? Грунтові доро-

Місія британського прем'єра Вільсона у Москві скінчилася повною невдачею

Москва. — Бритійський прем'єр Гарольд Вільсон закінчив свої ввідні в Москві такою самою повною невдачею, як безпосередньо перед ним індійський прем'єр Індіра Ганді. Обидва мали на цілі переконати советський уряд, щоб той відновив своє спонсорство Женевської конференції з 1964 року у справі Індокитаю і скликав — разом із спонсором Британією — нову Женевську конференцію в справі В'єтнаму. Заходи пані Ганді советський прем'єр Алексєй Косєгін відкинув у своїй промові під час бенкету в її честь: не кажучи нічого про Женевську конференцію він усю свою промову присвятив лайливим атакам проти Америки за її політику супроти В'єтнаму. Цим разом, під час коли велика конференція з британським прем'єром, речник советського уряду Леонід Зам'ятін склав гостру, знову лайливу антиамериканську заяву перед закордонними кореспондентами в Москві. Він заявив, що не Північній В'єтнаму порушує міжнародні зобов'язання, а „мижна-

Комуністичний Китай віддає Північному В'єтнамові свою територію, як запілля

Гонг Конг. — Комуністичний Китай запропонував Північному В'єтнамові користуватись його, китайською територією як запіллям у війні проти Південного В'єтнаму й американського війська. Цю пропозицію проголошено в керівному комуністичному щоденнику „Джемін Джіг Пао" поруч із новою заявою щодо повної підтримки комуністичної справи у В'єтнамі. Комуністичний пропагандистський апарат широко розрекламував заклад північ-

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНИМ СВІТІ

УКРАЇНСЬКІ ПОСЛИ В ЛЕГІСЛЯТУРІ МАНІТОБИ

Едмонтон. — Тижневик „Український Віст" з 7 липня ц. р. подає, що в новій легіслятурі канадської провінції Манітоби є сім послів українців. Їхні імена і прізвища такі: Іван Танчак, ліберал, перевибраний в окрузі Емерсон; Степан Петрик, ліберал, перевибраний в окрузі Ассинібой; Федір Клим, консерватист, перевибраний в окрузі Спрінгфілд; Петро Маснюк, консерватист, вибраний в окрузі Фішер; Бен Ганущак, новий демократ, вибраний в окрузі Брокенгед; і Михайло Кравчук, новий демократ, вибраний в окрузі Етелберт Плейнс.

За партійною приналежністю: два ліберали, два консерватисти і три нові демократи.

УКРАЇНСЬКІ ТЕМІ В ЗБІРНИКУ „СЛОВ'ЯНИ В КАНАДІ"

Вінніпег. — У збірнику п. н. „Слов'яни в Канаді", що появився тут у висліді першої слов'янської конференції, яка відбулася в червні 1964 року в Бенфі (Альберта), вміщені теж праці на українські теми, що їх авторами є В. Кей, Е. Ванзі Фишер; Бен Ганущак, новий демократ, вибраний в окрузі Брокенгед; і Михайло Кравчук, новий демократ, вибраний в окрузі Етелберт Плейнс.

ВІДЗНАЧЕННЯ СТУДЕНТКИ - УКРАЇНКИ

Торонто. — Молода українська студентка університету Анастасія Шкільниць одержала за успіхи в науці золоту медаль і грошеву нагороду в сумі 4 300 дол. для продовження дальших студій в Сільському університеті у ЗДА. Анастасія Шкільниць вивчала історію, політичні науки, економію і слов'янські мови в департаменті слов'янських студій Торонтоського Університету.

МИХАЙЛО ІВАНЧУК ЧЛЕНОМ СЕНАТУ МАНІТОБСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Вінніпег. — „Тижневик „Український Голос" повідомив у числі з 13 липня ц. р., що Михайло Іванчук, інспектор шкіл у Вінніпегу, який минулого місяця був вибраний на президента То-

В Чехо-Словацьчині померла відома українська письменниця Наталена Королева

Окружною дорогою, бо й померла. Почала писати і друкувати свої твори французькою мовою ще 1909 року і з 1919 року перейшла на українську мову. Темі й сюжети творів брала з біблійних книг, середньовіччя, археології й із життя кавказьких та інших східних народів. Перу Наталени Королевої належать повісті, оповідання, легенди, спогади, м. ін. „Во дні оми", „Без коріння", „Інакший світ", „Предок", „Легенди старокілівські" і видана останніми роками у ЗДА у В-ві Миколи Денісюка історична повість „Квід ест верісним письменником, видавцем, громадським діячем і лікарем Василем Королевим-Старим (помер 1941). Разом з чоловіком перебувала з 1919 року на еміграції в Чехо-Словацьчині, де

Танцювальний Ансамбль СУМА „Лиман" з Пасейку і молода співачка Дарлиця виступлять на Союзівці цієї суботи

Союзівка, Кергонксон. — Самблю є українські народні танки. Програма відбудеться, як звичайно, о год. 8-ї вечорі в концертній залі „Веселки". Після імпрези — забава.

КАПІТАН КРАВЦІВ ДОПОВІДАТИМЕ НА СОЮЗІВЦІ ПРО ВЕСТ ПОІНТ

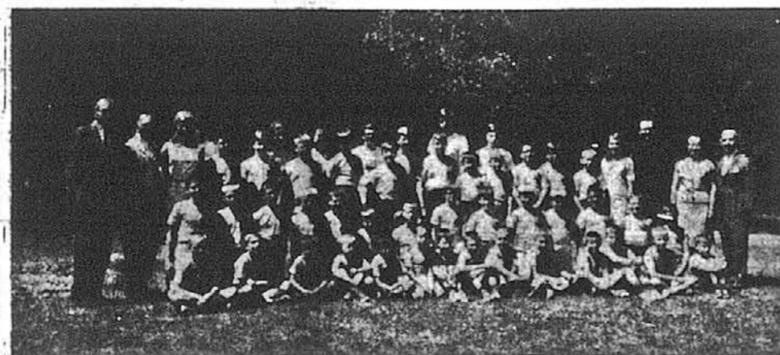
Союзівка. — Капітан Микола (Гоко) Кравців, офіцер тактики і вишколу у відомій військовій академії „Вест Поїнт" виступить на цій оселі в найближчу неділю, 24-го липня ввечорі з доповіддю про цю одну з найважливіших у світі військових академії. Доповідь буде ілюстрована фільмом з академії та активності в ній.

Хочуть виселювати з Києва

Гниль, накіп, смердючі пагіні, закладі відщепенці, — таких порівнянь винаєс начальник карного розшуку міста Києва („Молодь України" з 21 червня), тавляючи дівчат, які дозволили собі заговорити з чужинцями. Дослівно: „А Лариса в цей час поспішала до іншумців (які в них сорочки!) пила з ними і розважалася (яка смачна картопля! Ніхто в нас так не приготує!)"

ЗМНА В ДІТЯЧОМУ ТАБОРІ НА СОЮЗІВЦІ: ХЛОПЦІ ЗАКІНЧИЛИ, А ДІВЧАТА РОЗПОЧАЛИ ТРИТИЖНЕВЕ ТАБОРУВАННЯ

Союзівка, Кергонксон. — Минулої суботи, 16-го липня 1966 пере полуднем, тут відбулася насправду зворушлива не тільки для батьків, але й багатьох гостей імпреза закінчення тритижневого хлоп'ячого дитячого табору та започаткування дівочого, що також триватиме три тижні.

Учасники щорічного хлоп'ячого дитячого табору на Союзівці зі своїми виховниками й опікунами в день закінчення їхнього таборування 16-го липня.

О год. 11-ї перед полуднем того ж дня на культурно-розважальній площі біля виллі „Львів", у дійї приміщений табор, зібрався чимало батьків і гостей, щоб пригледитись та малобуватись своєю хлоп'ячю надією, яка мала „пописуватись" на закінчення цього таборування. І хлопці справді пописались: бездоганно українською мовою, всілякими вмілостями та засмаленням від літнього сонця, і вітру личками, що прискакали здоров'ям і дитячою радістю — безжурністю. Всі виступали із таборних „од-

ностроях" — коротких штаних та жовтого кольору літніх сорочок із відзнаками Союзівки. В програмі було привітання, пісні „Цей край", „У горах Карпатах", та „У лісі на полянці", декламації „Перший" — що в вимові маленького декламатора виходило ще на „Перший", „Українська мова" і „Рідна мова". А в другій частині були впрод. вежі збірний танок „Аркан" та інсценізація з „Ліса Микити" Івана Франка із весняним „Встань, орачу", табір мав і свою назву. Коротке слово до таборників та їх батьків і гостей мали командантка табору пані Піррі і головний предсіані УНСоюзу Йосип Лісогїр, висловлюючи взаємну вячність: таборників і їх виховників для УНСоюзу та Управи Союзівки за табір і опіку та УНСоюзу для таборників за добру поведінку й дуже дбайливе виховання на добро і славу Української Громади. Вячність закінчено спущенням американського й українського прапорів та співом „Боже Великий". Процаючі із своєю команданткою та своїми виховниками, таборники один наперед дру-

жко вже аж ніяк не можна залишитись надовше цього року, то заповнити ім місце на наступний рік. Приміщення табору ще не цілком були звільнені хлопцями, як уже до нього почали прездити його нові мешканці — дівчатка. Понад 60 цих таборничок зареєстровано та приміщено в першому дні, а в неділю, 17-го липня, вони під час Служби Божої зайняли дотеперішній місія хлопчиків на спеціально призначених для них лавочках у перших рядах перед каплицею. Їхні тритижневе таборування почалося...

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: На рік \$12.00, на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. В Державі Свободи: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. Для членів УНСОУ, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за вміст статей редакції.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

„Чорна сила“

Як можна було згоря передбачувати — первісна гармонія в негритянському, чи пак муриноскому емансипаційному русі в Америці скінчилася поважним дисонансом. Заснована вже 57 років тому „Крайова Асоціація для поступу кольорових людей“ мала спершу неначе монополію керівництва того емансипаційного руху. Ця організація має історичну заслугу для муриноского населення в Америці, що вона зацікавила й перевела цілу низку судових процесів проти расових обмежень, добившись в Найвищому Суді прецедентних вирішень у користь расової рівності — а шкільні, комунікаційні засоби, в публічних закладах і т. і. Однак постанали й інші організації, які ступенно почали суперничати за впливи в 22-мільйонній муриноскій громаді в Америці.

Поруч із „Крайовою Асоціацією для поступу кольорових людей“, з якою лояльно співпрацює „Південно-християнська Конференція Проводу“, найповажнішою організацією американських муриносів став „Конгрес Расової Рівності“ (КОРЕ). В протинівстві до прагнучої тактики „Крайової Асоціації для поступу кольорових людей“ — тактиці еволюції й легальних методів, що виключають будь-яке насильство, КОРЕ почав проповідувати стосування радикальних методів, включно з насильними, якщо — казалося офіційно — вони потрібні для самооборони. Ще дали пішов молодечий „Студентський Координаційний Насильницький Комітет“, який всупереч своїй назві вивразно поручав „відповідати насильством на насильство“ та виявляти „чорну силу“. Те саме роблять „Рух революційного руху“ і „Деяки для оборони і справедливості“ та „Чорні мусульмани“ — радикальні організації.

Цей розкол став наявний, коли на 57-й конвенції „Крайової Асоціації для поступу кольорових людей“ у Лос Анджелесі 1500 тамошніх делегатів тарували „Конгрес Расової Рівності“, як організацію, що пропонує „чорний расизм“ і під гаслом „чорної сили“ проповідус „чорне насильство“. — а майже одночасно на 23-й конвенції „Конгресу Расової Рівності“ в Балтіморі назвали „помірканих“ муриноских лідерів „зрадниками“ і „лядьяками Томаси“. Виявилось при тому, що хоч „Крайова Асоціація“ все ще має фірму неначе центральної організації, проте гасла радикальніших методів боротьби знаходять пошук у низових масах чорного населення. Калі ж званих, що негритянська інтелігенція — професіоналісти різних фахів та службовики — становять все ще тільки дуже тонку верству, а справжню масу у тому населенні становлять низькоплатні робітники та мешканці так званих халуницьких ділянок в американських містах, то керівники „Крайової Асоціації“ мусіли поважно затривожитись, що керма негритянського руху викопиться їм з рук.

Проте й провідники негритянських, так би мовити, радикалів, мабуть, зрозуміли, що це дуже ризиковано проповідувати проголошення „чорної сили“. Адже здійснювання такого гасла мусіло б довести до кривавих ударів у тих південних стейтах, де все ще існує передусім традиційний психологічний кордон між двома расами і де насправді все сяє в руках білих. Проголошення „чорної сили“ було б тільки водою на млин ослабленому Ку Клякс Клянові й дійсним фанатичним сегрегаціоністам. Воно ускладнило б теж ситуацію муриноского населення в тих північних стейтах та їх великих містах, де мурини таки добиваються щораз більших поступок.

Ото ж найпопулярніший негритянський лідер д-р Мартін Лютер Кінг, який дівав був нафороду Нобеля саме за мирне й еволюційне ведення боротьби за расову рівність, і крайовий директор Конгресу Расової Рівності Флойд МекКіссік перевели два тижні тому спільне віче в Шікаго під гаслом єдності негритянського руху. Вони обидва підтримували, що успіх дальших змагань американських негрів за рівність у прийманні людей до праці й взагалі за підвищення життєвої ступі негритянських громадян залежить передусім — від єдності в громаді і законних засобів боротьби.

Але в тиждень пізніше розпочалися муриноскі заворушення у Шікаго з грабунками й різкими хулганськими вибриками, що треба було викликати аж Національну Гвардію для втихомирення юрб. Відісти, неграмотність, безробіття та почуття меншевартості — дуже погані доглядники. Коли ж до того доходить персональні амбіції й демагогія — у висліді бувають безвідповідальні вибухи. Сьогодні все ще мало шансів на гармонію у негритянському русі та на його спокійний розвиток.

За мною! Хай пізнають
Ляхи, що з нами Біг.
Що проти Бога зміг!
Хто проти нас ся зміг!

І після того „при шибеницях військ шляхетське
полягло, рікою тріпів много і крови поплило. Один
лише Жолкевський уйшов, не згинув він“ (264).
Актуальним був тоді і вірш „Наперед“, в якому
Франко заклинає поборовати поляків не „сталевим
мечем“, бо „тільки науки й правди меч врагів спа-
дить вогнем“.

Та ж сильне рамія молоде
Ігрому сила в нім,
І хрест огнистий нас веде,
Хто ж видержить той грім?

„НЕ СЛІЗ, А СИЛИ ДУХА ТРЕБА!“
АРХИПАСТІРСЬКИЙ ЗАКЛИК
МИТРОПОЛИТА АМВРОЗІЯ СЕВІДИННА, ЧСВВ
З ПРОВОДУ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

„Не Ісбава нас от лукавого“
„Але визволь нас від злого“
(Мат. 6:13)

Впродовж історії людства зло проявилось на світі у різних видах. Ми читали про воєнне горе, (а може й самі переживали), пошесті, погром, неведло, переслідування і кріпачтво, одначе те зло проминало. А в наших часах іше зло, що розпростерло свою червону пляху над поневоленими народами по за залізною, бамбусовою і пукровою заслоною, заграло силую світові. Тим злом є безбожний комунізм.

Ми влячли Гостодеві за те, що відвалявся сумління американського народу на ведло поневолених народів, Американська Держава переконала про страху неволю багатьох народів. Тому спільна резолюція Конгресу й Сенату у Вашингтоні, схвалена 17-го липня 1959 року, уповноважила і прохала Президенту ЗДА, щоб кожного року введло прокламацію, якою призначуватиме третій тиждень місяця липня Тижнем Поневолених Націй, поки всі народи в світі не здобудуть собі свободу і незалежність. Ця прокламація пригадує усім жалхний образ комуністичної тиранії над поневоленими народами.

Насувається питання, чому в двадцятому столітті багато народів мучиться під гнетом молота й серпа? Чому комуністична влада виморила голодом мільйони українців? Чому так багато Синів і Дочок України згинило в торемних казематах і сибірських тайтах? Чому далі відбувається насильне виселювання молоді з України в далекі терени СССР? Чому сотки тисяч невинних людей мусять переживати тортури тайної поліції, пошесті мозків та інші жорстокі муки? Чому комуністична влада зліквідувала Українську Католицьку Церкву та інші Церкви не українських замлах? Чому мільйони скитальців різних народів ще досі не можуть повернутися на свої рідні землі? Чому комуністична влада через своїх агітців спричиняє неспокій і замшання у вільному світі? Чому комуністичне підлілля впродовж ворожечу і роздор серед українських організацій у вільному світі? Чому постійна напасть на Українську Католицьку Церкву та на її провід, особливо в З'єднаних Державах Америки?

На ті всі питання є один відповідь, а саме, що комуністична система є істотно зла. Волеотенний Спаситель сказав, що не може лиш дерево принести плодів (Мат. 6:18). Щоправда, в останніх роках комуністична влада відчинила двері туристам різних національностей до Советського Союзу, але заздалегідь анизачила місцевості, в яких можуть туристи перебувати. Правдивою образу комуністичної тиранії туристи не мають нагоди бачити, бо їх стережуть

Усіх Вірних прошу і благаю, щоб склали свої пожертви, бо потреби білих і нечасних є великі. Про це свідчать розпачливі листи до Українського Католицького Допомогового Комітету у Філадельфії. Пам'ятаймо на слова Святого Письма: „Більше щастя — давати, ніж брати“ („Діян. 20:35“).

† АМВРОЗІЙ
Митрополит

Французький президент Шарль де Голль від довшого часу гнівається на президента Екзекутивної Комісії Європейської Економічної Спільноти німецького економіста д-ра Вальтера Гальштайна, що десятичленний до ЕЕС чужий амбасадор (а є іх до цього часу 17) передоту йому свої вірні грамоти, та приходить в темних і смужки штанях і довгих зюртках, як це прийнято на таких дипломатичних церемоніях. Де Голль не хотів визнати „суверенності“ Європейської Економічної Спільноти і їх президента. Щоб не шкодити тій могутній економічній західній європейській організації — її члени погодились зрестися то церемонійною одагую в церемонійній презентації вірних грамот.

Вперед, брати! Пора вже раз
Зламать ляхів ярмо.
Нема в них сили проти нас,
Вони гвлялі давно.

Поляки кажуть, що вони наші брати, слов'яни, але чи ж „братія це любов, братам бажать лиш зла і тьми“? Чи ж братія це любов — видирати жорстоко українцям те все, що найдорожче їхнім душам? Вірш кінчався певною молодечею заявою 19-літнього Франка, що „на Русі щезне Польщі слід“ (ст. 216).

Цікавим є і вірш Франка „Митуса“, про якого також незручно гзгадувати підсоветським літературознавцям. Вірш цей про гордого співця-пота Митусу, який виступав проти короля Данила за те, що народові важко жилися. Митуса оскаржує короля Данила такими словами:

— Запитай неволю, у яну
Через вас народ понав!
Селам і містам зруйнованим
Те питання ти постав!

Данило відповідає, що це не його вина, бо він „старався о добро всіх з юних літ“! Та Митуса не здається, він заявляє, що король може „пролітати його кров, але його ума не зігне“. І так сталося.

Можна підсоветськими авторам хвалити постапівка Митусу, та не вільно їм визнати за поетами права голосити правду, бо за це судять у „вільній“ країні СССР і засилають на тяжкі каторжні роботи, або і вбивають...

3 АРСЕНАЛІВ БІЛОГО Й ЧЕРВОНОГО
РУДИФІНАТОРСТВА

(До вістоку у впродовж „Скарб Полуботка“)

Автор голосної біографії „Українець — Хрущев“, літератор, журналіст, репортер, знавць питає Сходу і півдний шукач сензацій Віктор Александров вноєтупив із коани „відкриттям“. У популярному журналіку парвських бульварів „Історія для всіх“ у числі з грудня 1964 р. най французький автор російського походження дав своїй і цим разом незвичайно „революційній“ статтейці не менш звальний наголовок: „Чи українсь доведе банк Англії до руйни завдяки доброму вміщенню капіталу своїм предком?“

„Під цю пору советська преса багато займається одним українцем, якого слід пропав ще перед 30-ти роками. Хто є ця людина? Чому нагло стала так важною? Про це говорять нам наш знаменитий співпрацівник Віктор Алєксандров... і як видно, це не „малої справи“ діло!“

З наголовок і редакційної завгаки слід читачеві дождити виявленя, пов'язані з Україною. Але вже першим реченням автор збивав його з пантелику й локалізує Україну в Росії:

„Людина Заходу легко губиться в російській історії. Гадаю, що це частинно походить від власних імен, трудних для вимови — особливо для запам'ятання. Сьогодні я прошу в моїх читачів незначного зусилля. Я їм гарантую, що виплатиться шкірка за виправу.“

Насправді, тут діло ні менше ні більше — тільки в ревіндикації, яка ризкує довести до банкрутства всю могутність „Банку Англії“!

Професійно я читав всю російську пресу; так Советського Союзу, як і еміграційну. Ото ж перед кількома місяцями мою увагу звернуло малеяке оголошення, надруковане в одному українському журналі Південної Америки. Ця обява походила від консуляту СССР у Монтевідео. Поміркували: „Осібляка іменем Остап Полуботко, що жив у 1922 в Сао Павло в Бразилії, або в випадку його смерті, когось із його нащадків, що востіть ім'я Полуботко“.

В оголошенні додано, що, якщо такий Остап Полуботко з'явиться в консуляті, всі евантуальні видатки на дорогу й кошти перебування в Уругваю залатать консулат...“

Пожирач вульгарних сензацій з такої інтродукції дізнався, що мова буде про щось із „російської історії“, а привід до цього дада одна з „російських газет“, який автор зачитується, в тому випадку він її назвав українською. І безкритичний читач — чужинець уже збагатав своє знання поняття українського як частини роти „Союзу“ і про цю частину Росії: „Україну, лобу Україну“... Александров інформувало масового читача Франції, примінявши нотки фальшивого ліризму й перфідного глуму:

Цікаве, що оцей бій Митуси проти короля Данила вплинув на Франка — автора „Захара Беркута“ в 1882-му році, в якому то творі автор несправедливо осудив галицького короля устами старого Беркута. В цій повісті, як це побачимо пізніше, Іван Франко виявив багато романтичних прикмет із перших років своєї творчості, хоч раніше написав був цілу низку творів в реалістичному напрямку.

З історичними сюжетами між творами з перших років Франкової творчості є це таяні вірші з 1876-го року, як „Князь Олег“ (відомий переказ про князя та його вірного коня, від якого він згинув), „Аскольд і Дир під Царгородом“ і „Святослав“, в якому є таке місце:

А в Ольги пустилися слюзи з очей:
„Не кидай рідні, сину мій дорогий!
Не бідний а рідний і руський наш край,
Дніпра не замінить вам срібний Дунай.
В чужині там скарби, та й арада ж бо є!
Чужого забавнеш, а страшиш своє!“

Князь Святослав не послушав воеводи Свєнельда і не вернувся до Корсуня перед печенігами:

„Ні грек не злякав нас, ні віське болгар,
А тут степовий бі злякав нас дикар!“

Але хоробрість не помогла супроти переваги печенігів, і хан печенігів шив із чаши, зробленої з черепа Святослава, і на цій чаші був напис:

„Чужого забавнеш, утратиш своє“.

ЛІТАЮЧА
ДИПЛОМАТІЯ

Мюнхен. — 20 липня мас відвідати Західно Німецький президент Франції де Голль. До Бонну збираються прилетіти два міністри З'єднаного Королівства: міністер оборони Глі і міністер фінансів Калагіян. Ергард, прем'єр Західної Німеччини, має намір відбутися наряду з президентом Джансоном. Голова британського уряду Вілсон відлітає на 3-денний побут до СССР, щоб передискутувати проблемні міжнародної політики з вождями советської імперії. Індіра Ганді, голова уряду Індії, провідала „невстралістія“ — диктаторів Сгнпу та Югославії і 4 дні була в Москві, з наміром прихилити володарів Кремля до плану скликання конференції для ліквідації війни в В'єтнамі, що їй не повелось.

Ця рухливість міністрів і дипломатів крутиться навколо головної проблеми теперішньої світової політики, якою стала невелика країна в Південно-Східній Азії, на ім'я В'єтнам. Головною перешкодою для ліквідації цього конфлікту є незгода в двох таборах світової політики: в комуністичній „світовій системі“, як вона ще й досі зветься, та між урядами демократичних країн. Війна у В'єтнамі неперотима Москві. Кремль не хоче перенести армії Південного В'єтнаму, що спирається на американську допомогу, і не бажав ліквідації комуністичного режиму в Ганой. Але з другого боку, володарям СССР не була б вигідна й перемога Го Чі-мінга над Південним, бо цю перемогу приписав би собі комуністичний Китай: мовляв, світова комуністична революція рішачою рішенням селіських озброєних масами. Це була б ідея поразки московських „ревізіоністів“, що не дуже надіються на успіх комуністичної революції в селіських країнах. Реально, в інтересі Москви було б замирення у В'єтнамі без переможців і переможених. Однак, щоб не залишитись позаду від „революційного“ Китаю, Москва мусить допомогти зброєю Го Чі-мінгові, щоб ослабити китайську пропаганду, мовляв, уряд СССР запровад В'єтнам „американським капіталістам“. На недавній конференції комуністичних урядів, принаслідних до Варшавського пакту, в Букарешті рішено послати „добровольців“ на поміч Го Чі-мінгові. Чи цей план буде здійснений, трудно сказати. Однак це показує, що Москва хоче заберегти війовничу позу, щоб цим відповідати на пропалаганду китайців та альбанців.

Незгода щодо політики супроти В'єтнаму помітна теж у таборі демократичних країн. Де Голль уважав, що американці повинні покинути В'єтнам на призоляцію. Це привело б до опанування Південного В'єтнаму комуністами. Комуністичний В'єтнам не був би нестралістю, як сподівався французький президент. Він став би знаряддям у руках червоного Китаю для поширення комунізму в інших країнах Азії. В державах Британської Спільноти народів теж немає одностійного погляду на ситуацію в В'єтнамі. Австралія та „Нова Зеландія“ мають страх перед комуністичним Китаєм і йдуть в одній політичній лінії з Вашингтоном. Пондон і Нью Делі сподіваються довести до мирових переговорів у справі В'єтнаму. Ці заходи англійської та індійської урядів не задовольняють ні Пікгу ні Вашингтону. В Пекінгу живе гостра ворожечня до Індії, а в Вашингтоні уважають зброю лондонського уряду відмежуватися від конфлікту у В'єтнамі з невольничими супроти давнього союзника.

Очевидно, рідна у В'єтнамі буде предметом дискусії між де Голлем та Ергардом у Бонні 20 липня. Це буде розмова між двома союзниками, але один лишається лояльним співником ЗДА, другий — фєвєвал про свою приязнь з „Новою Росією“.

Після розшуків у архівах і перевірки (що не було тяжко) історії спадщини, прийнято рішення спробувати оживити цю „аферу Полуботка“, що дримала впродовж 240 років...“

Меткий автор і собі спробував уміститися в цю „літчу аферу“. Свій успіх він опублікував із фотознімки мадамське Наталі Клеповської й її листом з Нью Йорку, який говорить, що вона головною спадкоємицею.

Не вхлodian в перевірці джерел і фактів, депозит гетьмана Павла Полуботка в „Банку Англії“ з теоретично правдоподібний, бо це був багатий — землевласник. У часі діяльності мазепинської оміграції грошові фонди на визволення України були питаннями першої ваги. А вже в голоді помирив Пилип Орлик. Василка сина за нордов теж підтримує бакковий депозит гетьмана Полуботка. Але й шигунки Петра І теж могли його відкрити...“

Для українського читача сумнів рониться вже на самому вступі виводів Віктора Александрова, коли він покликаний на український журналі в Уругваю. А втім тенденційність у трактуванні України як регіональної особливості Росії, глум над українством і нехтування історичних фактів відкривав правдиву ціль його інформацій. Чи умудрився б Александров, наприклад, представляти французам етимологію англійського міністра, що зветься „Гор“ як „Кощон“, тобто по нашому „Свєня“, як це він зробив із Полуботком? Його зневага гетьмана йде ще далі: він „відкриває“, що причиною його (Полуботка) ув'язнення не були змагання за права України, але грабжб грошей. Він з гордістю заявляє, що гігантська російська машина засмілювала „лахлів“, проте акредитує існуючий стан, називаючи Україну „суверенною“.

Ось головуючужке відкриття, про яке тодішній українська преса промовчала та щойно недавно тут і там появилися короткі або й обширні нотатки...

Полуботко передав копію того листа своєю снюві Остапові, який вніхав до Конституційної комісії.

В антиукраїнській акції кожен зосіб однаково добрий для московських шпіністів — і білий і червоний. Подавати масовому читачеві поняття українства як чогось нязького, дикого, парварського й загрозливого для світової рівноваги й миру всіх людей — не маловажний „козир“ проти української держави.

Такі автори, як Віктор Александров варті більшої уваги нашої преси.

* На цю публікацію вказав студ. Леонід Цяпка з університету у Ванкувері, І. К.

** Для автора всі українські імена кінчаються на ко, ввіділя ця переміна.

І. А.
Читайте українські книжки і газети, бо часто читання — це сила

Бронкс, Н. П.

82-ий ВІДДІЛ СУА В ПОКЛОНІ І. ФРАНКОВІ

Молодий (заснований у травні 1964 р.) 82-ий Відділ Союзу Українок у Бронксі, Н. П. від початку свого існування показав не звичайно життєрадісним і активним. Ця його життєрадісність проявляється не лише у внутрішньо-організаційній роботі, але й у виступах назовні. За короткий час свого існування цей Відділ влаштував кілька дуже вдаливих публічних імпрез — "Хрестини Відділу", концерт сольової музики членів "Відділу" п-ні Катрі Коляківської в Українському Науковому Інституті, свят- Андріївський вечір і останньо-відзначення роковин І. Франка. Усі ці імпрези відбувалися з великою підготовкою та старанно й зі смаком виведені з'єднали Відділові прихильність і симпатію не тільки бронксієвської української громади, але притягають гостей і з-поза Бронксу. В усіх імпрезах їх організаторки викладають багато серця, в усіх видно теплий доторк ніжної жіночої руки.

Остання імпреза "Поклінь Іванові Франкові", яка відбулася дня 19-го червня ц.р. заходами 82-го Відділу, була присвячена ювілею Каменярка. Як усі попередні й ця імпреза пройшла з повним успіхом, почавши від оформлення запрошень і програмок, декорації сцени та виконання святкової програми аж до товариської гуртки. Імпрезу, в якій поруч членкинь Відділу взяли також участь о. парох Сотер Голик, голова Окружної Ради СУА п-ні Оксана Рак, заступниця голови ОР СУА п-ні Ольга Соневицька, голова 8-го Відділу СУА п-ні Федьків та запрошені гості, відкрила голова 82-го Відділу п-ні Садокія Лиско. У своєму короткому слові голова підкреслила, що велич І. Франка та його титанічна праця зобов'язує українське громадянство до влчності спому Каменярка й саме ця імпреза з скромним вивязом тієї влчності. У мистецькій частині програми студентка Богдана Клецьор продекларувала вірші І. Франка зі збірки "Україна" ч. IV.

Доповідь "Іван Франко й український жіночий рух" виготувала культурно-освітня референтка Централі СУА п-ні Наталя Чаплинко. У своїй доповіді референтка накреслила на тлі міжогранної діяльності й творчості Франка його роль у творенні жіночого руху в Україні.

Співачка п-ні Марія Ляхович під акомпанімент п. В. Гентіша виконала "Не забудь юних днів" (муз. Лисенка), "Розійтеся з вітром" (муз. Степанова), "Як почуєш вночі" (муз. Січинського) та в наслідок "Життя..." (муз. Гнатюшина).

Співа п-ні Лихолай здобув й заслужено оплески слухачів: Фінальною точкою мистецької програми була мельодією поезми "Іван Вишенський" у виконанні Христини Барагури (роля Вишенського), Богдани Клецьор (наратор), і Світлани Луцької (роля ігумена й післанців з України). Акомпаніював п. Володимир Гентіш. Шо таір у інтерпретації цих трьох студенток дійшов до слухачів, про це свідчила сповнена зворушення реакція присутніх.

Уся програма відбувалася на сцені галі при церкві св. Покрови в Бронксі. Сцена була оформлена скромно, але з мистецьким смаком. На задній стіні видніли прибрані вишиваним рушником портрет Каменярка роботи п-ні Софії Петеня. Перед ним на постаменті покритому вишивкою килим багряних рож. Столик для доповідача, застелений вишиваною скатертю й квіти на ньому, доповняли декорацію сцени. На залі теж багато квітів.

Мистецьку частину програми закінчено співом "Не пора"...

Заключне слово подяки виконавцям і присутнім сказала культурно-освітня референтка Відділу п-ні Мирослава Савчак.

Товариська гуртка продовжувалася в милій атмосфері до пізнього вечора, а сприяв їй смачний буфет, що його приготували організаторки свята.

82-ий Відділ вписав у хроніку своєї діяльності ще одну вдалу імпрезу. В. Б.

Дітройт, Мінніг'ен ПРАЦЯ В ОСЕРЕДКУ СУМА, ДІВ'Я

Зараз після загальних зборів Осередку СУМА "Квіти", нова управа, яку очолює Василь Бабій, приступила до праці. Одним з важливих завдань Управи є побилювати склад нової мистецької одиниці на терені Дітройту — мандолінової оркестри, організаційним референтом якої є Василь Зубар, а диригентом — Яків Антошків. Ця оркестра нараховує 30 юнаків та юначок. Я. Антошків висловив надію, що оркестра буде чисельно побилюєна і що в склад програми ввійдуть не тільки мандолінової точки, але й корові та сольові.

15-го травня відбувся в Укр. Нар. Домі інформаційний сходуни Управи Осередку, на яких були присутні від ГУ СУМА: Лев Футала — голова, Е. Гановський — булавник та Ананій Никорчук — член Управи та голова Осередку "П. Орлик", Дітройт-Схід. На сходуних члени Управи Осередку склали звіти. Порухено оформлення ГУ СУМА статуту для материнських кружків при осередках та вибору одного спільного референта преси для обох Осередків, завданням якого було б інформувати пресу про спільно влаштовувані імпрези.

22-го травня відбулося відкриття "Тижня Сумиця" на площі укр.-амер. політичного клубу, в програму якого ввійшли спортивні змагання, виставка ручних праць юнацтва та мистецька частина, присвячена матері Іванові Франкові під гаслом: "Ум гостри — настально волю!" Юнацтво майстерно розложило ової вироб, щоб присутня на святі громада могла приглядатися мистецтву своїх дітей. На першому столі можна було оглядати альбом-історію Осередку від початку його існування, грамоти, медалі, та трофеї, здобуті членами Осередку в різних мистецьких змаганнях. Був стіл, заповнений керамікою українського отягу, яку приготували подружки: Марія Сав'яна, Євгенія Ціко, Оля Пшепачина, Марія Куця, Катруся Копач, Оля Стрнхар та Віра Купа. Українські артистки приготували: Марія Сав'яна, Віра Купа, Євгенія Ціко, Наталя Левницька та Лідія Рудницька. Ролі юначок "Яглиця" та "Саман ділля" задовнили стіл своїми прекрасними малюнками, а українські крашанки приготували Стефа Бабій, Люба Морда, Оля Цікі та Анна Куця. Її юнаків "Запорожці" виставили свою різьбу та олійне малювання красянди. Останній стіл був заповнений ручними роботами роєм юнаків "Січовики", на якому були нічні ліщини, допельнички та картки, виконані юнаком Володимиром Терлецьким.

Після оглядин ручного мистецтва почалася святкова програма, яку відкрила Катруся Копач. Вона з'ясувала дже значення мають такі імпрези, про взаємну родинну любов та про значення творів Івана Франка. В мистецькій програмі виступили: мандоліновою оркестра під диригентурою Якова Антошківа, яка відіграла кілька композицій. З декламаціями виступили: Євген Терлецький, Роман Кіось та Юрій Ніновський. Реферат про матір відчитала Марія Рудницька, а уривок з "Малого Мірона" прочитала подружка Марія Дробча.

Атракційною точкою був монтаж пісень, танців та декламацій присвячений матерям, який спільно виконали юні Сумиці та Сумиці. Голова Осередку Василь Бабій, подякував всім організаторам та співучасникам свята і присутнім за участь. Під час "Тижня Сумиця" відбувалися спортивні змагання та доповіді для юнацтва про Івана Франка, а 29-го травня, відбувся апель, присвячений героям України.

Мтр. Михайло Калинич

Професійна Північно-Американська Футбольна Ліга у 1968 році

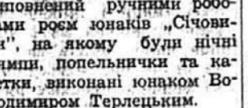
На 50-их річнях Загальних Зборах Футбольного Союзу ЗДА, які відбулися 26-го червня в Сан Франціско вирішено, щоб призначити право на організування професійної ліги недалеко створеній групі, яка прийняла назву Північно-Американської Футбольної Ліги. Але там же постановлено, що ця нова професійна ліга почне діяти шойно у 1968 році.

Про право на організування на терені Північної Америки професійної високої класи футболу старалися три різні групи мастних підприємців, які пізнали великі можливості популяризації футболу та відкрили в ньому надійне поле інвестицій. Успіху добилися група Північно-Американської Футбольної Ліги, яка має у своїм провіді спортового підприємця Джека К. Кука.

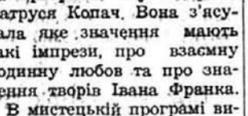
На Загальних Зборах Футбольного Союзу ЗДА перебрано Управу за звичаєм, що каденція її тривас по два роки. Президентом ста в Френк Вудс зі Сан Франціско, Ваб Гілкер, Ервін Сінгел і Джим Едвардс — віцепрезидентами, Вільсон Гобсон — касиром і Джозеф Барієкіл, якого надали заангажовано — секретарем.

КНИЖКИ ЗА \$1 Книжок багато, а життя коротке, тому читайте тільки кращі книжки. Висиласмо зо ОДИН долар 3-4 книжки. Замовлення та гроші висилайте на адресу: Об'єднання Українських Письменників "ВОЛОСОЖАР", 1 Manly, P.O. Box 472, Vineland, N.J., U.S.A.

Про двох братів Бішко на службі у вуйка Сема!

Петро Бішко

Орест Бішко

Над Європою шаліла воєнна хуртовина, європейські держави дрижали у своїх підвалах та падали одна по одній під ноги велетня під знаком погнутаго хреста з однієї сторони, а з другої стояв велетень із закритою рукою, який хотів загарбати якнайбільше країн. Над західною Європою шаліла війна і, в цей бурхливий час ти, Пуську, побачив світ 5 січня 1941 р., над самою етнічною границею України над Сяном. Тоді ще існував так званий пакт Молотова — Ріббентропа, здавалось спокій, але з обох боків насувались чорні грозові хмари, які мали потягнути в майбутньому мільйони людських жертв, згарниці та руїни, лишити мільйони калік та сиріт. Але не довго тривав цей спокій, і ти вкоротці побачив, як на схід посувається залізна воєнна машина під знаком свастики. Ти бачив, як нестримно маршують залізні полки і чує гарматні та бомбові зриви, але і бачив ти в паніці утікаючи на схід червові полчища, залишаючи за собою тисячі постріляних та помордованих мирних жителів за те тільки, що люблять свій край. Війна просукується далеко на схід, докотилася аж до Москви та Сталінграду, і тоді почалася нова епопея. Німецькі полки затримались, щоб набрати віддиху до дальшого удару, а червові полчища підірплені американською допомогою так званого лейт-лізу, розпочали наступ, зачалося оточення і ціла шоста армія генерала Паулюса піддалася. Німці заламалися, почали відступати на "задалегіть намічені позиції", а за ними посувались усе далі і далі на захід червові полчища.

Тоді ти прийшов на світ, Орку, дня 31 грудня 1943 р. Та не довго довелось тобі загаріти місце у рідній хаті. Ви, як і тисячі інших, мусіли покинути рідні сторони та податися на Захід. Почалася мандрівка довга, довга, прийшла червінка, голодування, невигоди а часом і бомби, али ви це все перенесли, бо над вами були розпростерті опікунчі руки вашої доброї матери та батька.

Ви опинилися на заході. Вперше стрівув я вас по закінченні війни в березні 1946 року. Ви були уже в таборах під опікою УНРРА.

Ваш вуйко

Повідомлю Знайомих, що в неділю, 17-го липня 1966 р. упокоївся в Бозі на 77-му році життя

Бл. л. ВАСИЛЬ ЕВАНЦІ

замешкалий при 206 E. 10th Street, New York, N.Y.

ПОХОРОН В ЛЮТИНЦЮ 22-го липня 1966 р. о годні 10-й раїку з похоронного заведення П. Френк і в цвинтар Mount Olivet.

Вічна Помять! СОФІЯ ТИНЕЦЬКА — приятель.

201 E. 10th Street New York, N.Y.

Замість квітів на домовину

Бл. п. о. сов. Петра Смига

на Українській Католицькій Університет у Римі зложили (черговий список):

- по \$50 Д-р Юрій Горюхінський, Шикаго
Д-р Олександр Фарон, Шикаго
по \$30 Д-р Володимир Касараба, Шикаго
по \$25 Д-р Лев Мурський, Нью Ленекс
Секція Українських Фармацевтів, Шикаго
Д-р Орест Яхторнвич, Шикаго
по \$20 Софія і Інок. Розан Юрєвич, Джаліст
по \$15 Марія і Євген Кортек, Бронкс
Працівники заводи при д-ра Р. Смига, Коал Сіті
по \$10 Родина Ашам, Коал Сіті
Данута й Орест Горюхінські, Шикаго
Родина Губelman, Коал Сіті
Проф. Пасій Зань, Сиріакоз
Родина Лещак, Бронкс
Клуб Ротари, Бредлууд
по \$ 5 Родина Дадів, Коал Сіті

Увага! Священослужителі і Вірні! Увага! Видавництво УАПЦ в США "Православний Українець" випустило першим друкованим виданням

"ПРОПОВІДІ НА АПОСТОЛЬСЬКІ ПОСЛАННЯ"

МИТРОПОЛИТА ВАСИЛЯ ЛИНКІВСЬКОГО Понад 200 стор., добрий папір, обкладинка М. Дмитренка. Ціна з пересилкою \$5.00 — на групній замовлення знизка. Набувати в парохіях УАПЦ або замовляти у Видавництві:

ORTHODOX UKRAINIAN 2710 W. Iowa Street Chicago, Ill. 60622

ВЕСЕЛКА

ЖУРНАЛ для ДІТЕЙ КОЖНОГО ВІКУ з кольоровими ілюстраціями.

Виводять кожного місяця у Видавництві "СВОБОДА" виводять Українського Народного Освіту.

Редагує КОЛЕКЦІЯ з членів Об'єднання Працівників Дитячої Літератури.

РІЧНА ПЕРИОДИКА у ЗДА \$4.00 у інших країнах — рівноцінність тієї суми. Ціна окремого числа 40 центів.

Адреса: "СВОБОДА" — "VESELKA" P. O. Box 846, Jersey City, N.J. 07303, U.S.A.

Advertisement for Rheingold beer. Includes images of a bottle and a can, and text: "Українці люблять добре жити. У відповідному товаристві чи з нагоди свят, їхній настрій підносять ім їх улюблене пиво — РАЙНГОЛД. Чому вони його люблять? Ми не знаємо, але ми напевно робимо щось добре." Also includes Rheingold logo and "Відповідне пиво".

Advertisement for "The Muse in Prison" book. Text: "Eleven sketches of Ukrainian Poets killed by Communists in translation by YAB SLAVUTYCH Price \$1.00 Order from SVOBODA BOOKSTORE 85 Grand Street Jersey City, N.J." Includes a small image of the book cover.

Advertisement for a book "Ольга Кобилянська" by Ольга Кобилянська. Text: "Увага! Книжка про Ольгу Кобилянську! У В-ні 'СВОБОДА' вийшла нова книжка д-ра Л. ЛУЦЕВА ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА В цій книжці автор подає правдивий образ життя Великої Письменниці і замалою героїні. П творчі, які, як Наталка Вериківська, зрідли, що 'наші поетичне, поміняє всіх дідух і воярних об'єктів, що переслідували її та її народ'. На основі фактів автор відкидає твердження советських літературознавців, які робили із Кобилянської, авторки 'Царівни' та 'Апостола черв'ї', — прихильницею московськ-комуністичної диктатури в Україні. В книжці 10 ілюстрацій. • Кольорова обкладинка Т. ШУМЕЛОВИЧА Ціна — \$1.00 Висловлення і належність чекати або поштовою переказами справді SVOBODA — 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

